

CAPÍTOL 11: Les famílies i... més anècdotes.

El bon funcionament d'un centre escolar es basa, com en una taula, en l'equilibri entre quatre potes. L'administració educativa, el personal docent, les famílies i l'alumnat. Quan trontolla una d'aquestes potes es dificulta la tasca educativa.

Dedicaré part del capítol a una d'aquestes potes... les famílies.

Durant els cursos en què he estat al capdavant de l'equip directiu, que és del temps del qual puc parlar-ne amb coneixement, la pota de les famílies ha estat fonamental. Tant les famílies, de forma individual, com l'AMPA, entitat que les representa, han tingut clara la seva funció. L'escola ha pogut comptar amb famílies implicades, col·laboradores, que han dedicat hores a l'escola i que han confiat en l'equip educatiu, tant de professorat com de monitoratge.

Sense interferir en la tasca educativa, aportant suggeriment i discrepant, quan era el moment, però sempre amb un caràcter positiu i amb gran cordialitat i respecte.

Les reunions mensuals de l'AMPA,, a les que sempre era convidat a assistir-hi, eren el lloc d'intercanvi d'informació, aclariment de dubtes i propostes de millora, dins d'un ambient de respecte i col·laboració. Vam trobar, sempre, gran suport en els successius presidents i representants.

Els representants del sector famílies al Consell Escolar, van actuar sempre amb visió d'escola, ajudant en tot moment amb aportacions i suggeriments constructius.

També vam trobar unes famílies implicades i defensores de l'escola pública amb la seva dedicació d'hores i d'esforços.

A tots ells un reconeixement i agraïment immens. Malgrat la impossibilitat de dir el nom de tots, vagin aquests noms en reconeixement a tots: Barceló, Sancho, Boix, Jordi Gómez i Núria, Mercè Barandica, Anna Córdoba, M Àngels Ruiz, Camps, Cabezas, Durán, Valiente, Sánchez, Tapia, Mateu, Gustems, Sort, Batalla, Salgueiro, Olesti, Torralba, Arrey, Sudrià,... i molts altres...

Menció especial a Marc Puig i Xavier Serratosa que van muntar les sales d'informàtica i l'aire condicionat; en Llorenç i els seus tallers a les festes d'aniversari; la Maite i el seu disseny pels clauers i la pintura de la lona que es va penjar, de dalt a baix de la façana, amb motiu del 10è aniversari.

La confiança i el respecte són la base de les relacions família-escola, per això apporto aquí aquestes anècdotes.

És jornada de portes obertes. Les famílies, després de visitar l'escola, es van concentrant en el gimnàs per a la reunió de presentació del procés de preinscripció. És el moment de començar. Agafo el micròfon i comença la reunió.

- Benvinguts tots. Esteu visitant les escoles del barri buscant la millor escola pels vostres fills. Us he de dir que si busqueu l'escola perfecta, l'escola ideal,... us heu equivocat... nosaltres no som l'escola que busqueu.

S'ha fet un silenci expectant. Deixo passar uns segons mentre observo les mirades incrèdules i estranyades. Cal acabar l'explicació inicial...

- La nostra escola no és perfecta, ni crec que n'hi hagi cap de perfecta, nosaltres ens equivoquem... i seguirem equivocant-nos. Però us puc assegurar que som una bona escola, crec que una molt bona escola i, si ens doneu la confiança de poder col·laborar amb vosaltres en la formació i educació dels vostres fills, us asseguro que tots ho farem el millor que puguem i, quan us sembli que ens equivoquem, en parlarem i cercarem solucions conjuntament.

És divendres vespre. Hi ha partits de bàsquet al pati. Hi vaig a veure com juguen. Una mare se m'acosta, fa poc temps que el seu fill ve a la nostra escola, em comença a parlar, és un seguit de queixes... tot ho fem malament, no troba res ben fet... està pensant a anar a inspecció... li dic:

- Crec que farà bé en anar a inspecció. Jo també hi aniria per demanar canviar d'escola el meu fill. No el deixaria ni un minut més en una escola en què no hi confiés.

L'he descol·locat. Marxa. Torna poc temps després, em demana si podem parlar. Anem al despatx. Parlem una bona estona. Serveix per aclarir-li dubtes, desfer mals entesos. Li faig veure que la confiança ens la guanyarem amb els fets i el temps, sembla que ha canviat la seva visió pessimista.

La confiança mútua és bàsica en les relacions família-escola. Les famílies deixen a les nostres mans el més valuós que tenen... els seus fills i filles. Cal agrair molt aquesta confiança inicial i treballar per mantenir-la i augmentar-la al llarg dels cursos.

És divendres. Faig l'arqueig de la caixeta. Falten 15 euros. Potser ens hem oblidat d'anotar algun petit pagament... Caldrà estar atents.

Ha passat una setmana, cada dia he revisat la caixeta. Tot els dies ha quadrat. És divendres... tornen a faltar diners... 20 euros. Podria canviar de lloc la caixeta, però no vull quedar-me amb dubtes, he de poder confiar en tots els que treballen al centre. Cal arriscar uns dies més.... cal saber qui ho fa.

Les dues setmanes següents tornen a faltar petites quantitats.. sempre el mateix dia... parlo amb la Carme, de la neteja, em confirma que els divendres es fa, pels matins, la neteja del despatx, i que és l'únic dia que ella no ho fa. Cal preparar el terreny...no sé si sortirà bé....

És divendres, arribo a l'escola. Tornen a faltar 20 euros. He quedat, a les 9, per parlar amb l'encarregada de l'empresa de neteja. Dic a la Sra. Isabel que avisi una de les senyores de neteja que, abans de marxar, passi pel despatx.

Em reuneixo amb l'encarregada i la senyora de la neteja. Explico les meves sospites.

- Em sap greu dir-ho, però cada divendres falten diners de la caixa... i és just el dia que vostè fa la neteja del despatx...
- M'està acusant de robar?

Es mostra alterada.

- Tan sols vull que ho sàpiga..

Es fa l'ofesa i, tot enfadada, exclama:

- Jo sóc molt honrada... mirin, mirin... si volen poden registrar-me.. aquí tenen el meu bitllet... mirin... porto només 30 euros... per fer la compra..

Els tira sobre la taula. Trec un paper del calaix. Miro els bitllets... He tingut sort.

- Miri, veu aquest paper que acabo de treure del calaix? Miri aquests números que hi tinc anotats. El seu bitllet coincideix amb un d'aquests números.
- I...què vol dir amb això?
- Cada bitllet té un número de sèrie i, si jo tinc apuntat el seu número en aquest paper, és perquè és un dels bitllets de la caixa de l'escola. La resta de números, com podeu veure, són els corresponents als altres bitllets de la caixa.

Les deixo soles al despatx... Desconec més detalls, però l'empresa es compromet a reposar els diners que han faltat i la senyora no tornarà a l'escola.

Respiro tranquil. Ha sortit bé, no n'estava del tot segur....

Puc confiar en tots els qui treballen a l'escola, no en tenia cap dubte, sempre hi he confiat, per això es feia més imprescindible apartar qui no n'era mereixedor.

Em visita un comercial jove i amb una mica de fums... **però això serà en el proper capítol.**

Disseny de la Maite amb motiu del 10è aniversari.

Va pintar una lona, d'uns 12 metres, que va estar penjada a la façana

i es van fer uns clauers de record.